

DE STER VAN NEDERLAND

1 AUGUSTUS 1932

No. 15

37e JAARGANG

Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in Mijn huis.
Maleachi 3:10.

PERSOONLIJK GETUIGENIS VAN TIEND-BETALEN.

President Heber J. Grant.

„Ik heb nooit één dollar verdiend zonder de tiend daarvan te betalen. Een president van een Staak smeekte en bad mij op te houden tienden te betalen. Hij zeide dat ik geen tiend hoefde te betalen voordat ik mijn schulden kwijt was. Zou dat geen mooie geschiedenis geweest zijn, dat een man, die nu president van de Kerk is, twee-en-dertig jaar lang geen tienden betaald zou hebben? Ik heb vrienden gehad, die mij smeekten en baden om faillissement aan te vragen, zeggende dat ik nooit lang genoeg leven zou om mijn schulden te betalen. Als er een mensch leeft die recht heeft om te zeggen: „Houd je van schulden vrij”, is zijn naam Heber J. Grant. Gode zij dank dat ik alles heb kunnen betalen, en dat zonder iemand om korting te vragen. Ik geloof niet dat ik het ooit betaald zou hebben indien ik niet oprecht voor de Heere ware geweest. Wanneer ik geld verdiende, was mijn schuld tegenover den Heere de eerste schuld die ik betaalde, en ik geloof zonder twijfel, dat als de Heiligen der laatste dagen als een volk den raad van den Profeet des Heeren hadden aangenomen en oprechte tiendbetalers waren geweest, zij zich thans niet in hun tegenwoordigen toestand zouden bevinden. Als zij eerlijk en nauwgezet eens in de maand het gelijkwaardige bedrag van twee maaltijden voor zichzelf en hunne families afdroegen, zouden wij met het aldus gespaarde geld (en zij zouden bovendien lichamelijke voordeelen eruit putten, dat zij

twee maaltijden oversloegen) door vasten-gaven alleen ieder Kerklid dat gebrek lijdt van het noodige kunnen voorzien. Ook zouden er dan middelen aanwezig zijn om werk te verschaffen aan iederen Heilige der laatste dagen, die zonder werk was. Ik geloof dat als de Heiligen der laatste dagen eerlijk en nauwgezet waren geweest in het betalen van hunne tienden, en indien zij den raad van President Joseph F. Smith hadden opgevolgd, zij heden niet in nood zouden vertoeven."

(Uit een toespraak gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, Utah, 8 April 1932).

HOE WORDT HET TIEND GEBRUIKT?

Dr. John A. Widtsoe.

In bijna iedere Algemeene Conferentie van de Kerk wordt deze vraag door den President der Kerk beantwoord, daar hij dan een korte samenvattende opgaaf van de uitgaven uit het tiendfonds des volks voorleest.

In zijn aanvangstoespraak gedurende de jongste April conferentie, volge President Grant ook deze gewoonte. Zijn opgaaf meldt het volgende: gedurende 1931 werd meer dan vier-tiende van de tienden naar de Staken en gemeenten teruggezonden voor onderhoudsdoeleinden en voor het bouwen van vergaderlokalen; bijna een-vierde voor het onderhouden van de zendingen over de gansche wereld; bijna een vierde voor het onderhouden van het Kerk-school systeem; bijna een-tiende voor het onderhouden van tempels, en bijna een-tiende voor het onderhoud der armen. Een bedrag gelijk aan dat van de tienden voor liefdadigheid gebezigd, werd ten bate der armen door vastengaven en de Zustershulpvereniging bijgedragen.

Op iedere conferentie wordt een Kerkelijk verificatie comité ondersteund, welk comité de administratieboeken der Kerk naziet, en in het openbaar verklaart dat de tiend-ontvangsten en -uitgaven behoorlijk en volledig geboekt zijn.

Bovendien kan ieder Kerklid, dat getrouw zijn tienden betaalt, op verzoek, alle verlangde bijzonderheden vernemen aangaande het besteden van de tienden der Kerk.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen werkt in het volle licht. Daar is geen verborgen kant aan haar schild. Als een waarheidsdraagster kan zij niet gedijen in duisternis. Betreffende de tienden van het volk, is het de eenvoudige waarheid, dat ieder centje voor wettige Kerkelijke doeleinden wordt gebruikt, en deze zijn bij de Kerkleden wel bekend.

Particulieren kunnen niet van de tienden des volks profiteren, (en zij doen het ook niet), want ze zijn buiten particulier bereik. Integendeel worden ze als een heilige trust of vertrouwenszaak beschouwd en bewaakt.

Vijanden van de Heiligen der laatste dagen hebben de Kerkleiders van ongepast gebruik van de tienden, ten eigen bate, beschuldigd. Dit is onwaar en is nooit waar geweest. Bijna al de Algemeene Autoriteiten der Kerk hebben geleefd en zijn gestorven als betrekkelijk arme menschen. De Kerk heeft steeds zoo veel beslag gelegd op hun tijd en energie voor geestelijk werk, dat zij er nooit toe kwamen om hun groote gaven op maatschappelijk gebied aan te wenden. Enkelen van die leiders, met speciale talenten en die bijzonder in de gelegenheid waren om geld te verdienen, zijn daar tamelijk wel in geslaagd, maar hun aantal is heel klein. Wie de geboekstaafde feiten zelfs maar met een half oog bekijkt, zal de waarheid van deze verklaring moeten bevestigen.

Het tiend wordt door de Heiligen der laatste dagen betaald omreden het een vereischte des Heeren is. Tienduizenden kunnen getuigen dat gehoorzaamheid aan dit beginsel onbegrensd geestelijke en maatschappelijke zegeningen afwerpt. De getrouwe tiendbetaler maakt er zich niet druk over hoe zijn tiend gebruikt wordt, want hij heeft geloof in de goddelijke organisatie van de Kerk, in de eerlijkheid van hare leiders, hetzij onder de algemeene autoriteiten of die van de nederigste gemeente, en hij weet dat des Heeren opperwijsheid menschelijke onvolmaaktheden, als die mochten voorkomen, zal verijdelen. Zij die aan het eerlijk gebruiken van de tienden der Kerk twijfelen, zijn òf niet-tiendbetalers, of verklaarde vijanden der Kerk.

Dit is geschreven in antwoord op een aantal ingekomen vragen.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg van bl. 191)

Les 29.

Erfrecht.

De Erfgenaam. — Regel: De genealogische erfgenaam is het oudste, in de Kerk gedoopte familielid, hetzij hij leeft of dood is.

Om iedere ziel, voor wie tempelwerk verricht wordt, duidelijker te kunnen omschrijven, wordt ergens in het register — doorgaans bovenaan op elk blad — de naam ingeschreven van den genealogischen erfgenaam: het uitgangspunt vanwaar de verwantschap berekend wordt tot elken naam in het register. Heeft men eenmaal dezen naam daar ingeschreven, dan dient men daarin geen verandering te brengen, tenzij er een fout begaan is. Zoo er een fout gemaakt is, dient die zoo spoedig mogelijk verbeterd en in het Familie Tempelregister genoteerd te worden. Die naam blijft daar staan zelfs nadat die persoon (de erfgenaam) sterft, want men bedenke, dat die naam hoofdzakelijk gebruikt wordt in ons tempelboek om een bepaald uitgangspunt te hebben voor het vaststellen van de verwantschap tusschen den erfgenaam en alle andere namen in het register. Men zal duidelijk kunnen

zien, dat men bij het veranderen van den erfgenaamsnaam het uitgangspunt verstoort en verstoring brengt in den heelen samenhang. Dit behouden van den eenen naam vergemakkelijkt tevens het werk van de tempelregistratie, want dan kan al het werk van een bepaalde familie onder dien eenen achternaam alfabetisch worden ingeschreven: den achternaam van den „erfgenaam”. De genealogische erfgenaam is daarom niet altoos de patriarchale erfgenaam, daar het oudste levende familielid de patriarchale erfgenaam genoemd wordt.

(*Notitie voor onze leden in het zendingsveld*: het is niet beslist noodzakelijk, er een tempelregister op na te houden. Wie al zijn lijsten in duplo (in dubbel) gereedmaakt, kan een van deze twee gelijke exemplaren behouden wanneer hij het andere exemplaar opzendt. Die dubbele exemplaren vormen dan zijn „tempelboek”).

Vrouwelijke erfgenamen. — Mocht er geen mannelijke vertegenwoordiger van een familie in de Kerk zijn, dan rust de plicht op de oudste vrouwelijke vertegenwoordigster, voor het tempelwerk ten behoeve van hare verwante dooden te zorgen. En dan dient haar naam in het register of op de lijsten ingeschreven te worden als de erfgename of de persone op wier verlangen dat werk verricht wordt en laat men dien naam daar staan ook na haar dood. Heeft echter deze vrouwelijke vertegenwoordigster een zoon (hij dient oud genoeg te zijn: 14 of daarboven en dient waardig te zijn) dan mag deze zoon de erfgenaam voor zijn moeders werk zijn en mag zijn naam als zoodanig in het register van haar familie ingeschreven worden.

Les 30.

De levende vertegenwoordigers. — Soms ontstaat er verwarring of misverstand betreffende den „erfgenaam” van de registers en de persoon die het recht heeft en wiens plicht het is het werk voor de dooden voort te zetten, dat begonnen is door dezen eersten vertegenwoordiger. In den regel is de oudste levende mannelijke vertegenwoordiger van de familie, indien hij lidmaat der Kerk is, de erkende persoon om opzichter te zijn van het tempelwerk, hoewel zijn naam misschien niet als erfgenaam in de tempelregisters staat, want hij is wellicht niet de eerste geweest, die zich bij de Kerk aansloot. Het is van groot gewicht, dat er hier orde zij, zoodat er geen werkverdubbeling plaats hebbe, waarvoor gevaar zou bestaan als verschillende leden van een familie afzonderlijk gingen werken zonder te raadplegen met een aangewezen hoofd. Daar er dikwijls een aantal personen in een familie is, dat aan dit werk wenscht deel te nemen, wordt het sterk aangeraden dat er een familie-organisatie gevormd worde om het stelselmatig te kunnen doen. Verkeert men in twijfel, wie hierin voorop moet gaan, of als de mannelijke vertegenwoordiger niet waardig is, of te onverschillig, dan mogen de familie-leden bijeen-

komen en een organisatie vormen en het werk onder zich verdeelen. Niemands onverschilligheid of koppigheid mag een familie beletten het tempelwerk vooruit te stuwen.

Wie de eer oogst voor het verrichte werk. Een woordje betreffende de „eer” voor het tempelwerk. Men begrijpe goed, dat het hoofddoel van den erfgenaam, „op wiens verlangen” het tempelwerk verricht wordt, dit is: dat er orde heersche en eenheid en dat men wete voor welke dooden er gewerkt wordt. In dit verband heeft de naam van den erfgenaam ongeveer evenveel waarde als een datum. De erfgenaam ontvangt niet alle eer voor het werk — misschien in het geheel geen eer. Als aan iemand eere toekomt voor dit absoluut onzelfzuchtige werk, zal elke werker en werkster alle eer ontvangen die hij of zij verdient, of zijn of haar naam in het register voorkomt of niet. Er zijn andere registers, waarvan wij in dit leven niets afweten.

Beperkingen. — Men werkt alleen voor zijn eigen bloedverwanten. Men mag vier achternaamslijnen volgen. Bestaan er goede redenen waarom het wenschelijk is, tempelwerk te doen voor anderen (geen familieleden dus) dan dient daarvoor speciale permissie aangevraagd te worden bij den president van den tempel.

Het beperken van het verrichten der tempelplechtigheden tot familieleden alleen geschiedt om eindelooze verwarring en herhaling te voorkomen. Ook hierom: dat de rechten van anderen in dit opzicht behoorlijk gerespecteerd mogen blijven.

Het is zelden noodig buiten de onmiddellijke familielijnen te gaan, want die geven iemand in den regel overvloed van werk. Mocht ge al het tempelwerk voor alle vier lijnen uwer verwante dooden kunnen voltooien, dan is er nog volop gelegenheid om anderen te helpen, die er niet zoo gunstig voor staan. En ook kunt ge nog aan een andere achternaamslijn in uw stamboom beginnen, na ontvangen toestemming.

Hier volgen de vier lijnen: 1e. die welke uw eigen achternaam draagt, die natuurlijk dezelfde is als die van uw vader en diens vader; 2e. die welke den achternaam draagt van uw grootmoeder aan vaders zijde; 3e. die welke den achternaam draagt van uw moeders vader; en 4e. die van uw moeders moeder. Deze beperking is gemakkelijk te begrijpen: hier hebt ge vier directe achternaamslijnen, uw vier grootouders.

Aangetrouwde families. — Behalve voor eigen bloedverwanten in de vier aangeduide lijnen, wordt het verrichten van tempelwerk toegestaan voor aangehuwden — echter alleen maar voor één geslacht. Bij voorbeeld: de man van uw tante is uw oom door aanhuwelijking en gij moogt tempelplechtigheden te zijnen behoeve verrichten, gesteld dat hij waardig is, en ten behoeve van zijn kinderen, maar verder moogt ge niet gaan, want dan zoudt ge misschien inbreuk maken op de rechten van zijn verwanten in de Kerk. Gelijkertwjs wordt een vrouw, die uw neef trouwt, daardoor

uw aangehuwde nicht : gij moogt tempelwerk voor haar doen, in verband met het werk voor haar man en kinderen, maar gij moogt haar voorgeslachtslijn niet in uw register inlijven.

(Wordt vervolgd.)

HET HUWELIJSVERBOND.

Het huwelijksverbond is een onderling en vrijwillig contract, om als man en vrouw samen te leven, doorgaans zoolang als het aardsche leven duurt. Het hoofddoel is het vormen van een gezinsgroep voor het handhaven van de reinheid van het gemeenschaps- en zedelijk leven, het in-stand-houden van het menschelijk geslacht en het opleiden der kinderen voor de plichten des levens. De Kerk leert dat het huwelijk een Godsinstelling is.

Als het huwelijk algemeen schipbreuk zou lijden, zou ook de beschaving schipbreuk lijden. Zedelijke reinheid zou onbekend wezen ; kinderen zouden ophouden hun ouders te erkennen ; en de zwakken zouden het eigendom van de sterken worden. De vrouwen zouden niet langer door de mannen beschermd worden ; geslachtszieken zouden algemeen worden en dierlijke lust de overhand verkrijgen. Ja, de mensch zou beneden het peil van het dier zinken, want zijn grooter intelligentie zou hem erger doen zondigen. Gelukkig maar, dat zoo'n ramp het menschedom nog niet bedreigt.

De huwelijksstaat is onovertroffen mooi waar de jonge man en zijn bruidje hun levenspogingen in liefde samenvlechten. Onovertroffen? Neen toch niet. Bij het klimmen der jaren, als de gehechtheid grooter en de levenservaring rijper wordt, ontstaat een nog mooier eenheid, die op haar beurt weer overtroffen wordt als het paar als ouden van dagen Gods Amen afwacht op hun levenslangen trouwen echt.

Niets is daarentegen zoo ontmoedigend als het dogma van de sektenwereld, dat de dood voor immer een einde maakt aan den liefelijken echtelijken staat. Met welk een bezwaard gemoed moet een van de echtgenooten wel bij de groeve staan als het stoffelijk overschot van den ander ter aarde besteld wordt!

God heeft echter bekend gemaakt, dat het echtverbond, als dat gesloten wordt zooals het behoort, nooit zal eindigen. Echtgenooten zullen elkander kennen in de opstanding en de heilige banden van het huwelijk zullen hen voor eeuwig blijven omstrengelen.

„De man is niet zonder de vrouw”. (I Cor. 11 : 11). Het is een deel van Gods plan, dat man en vrouw samen zullen voortschrijden en opklimmen door de toekomstige eeuwigheden heen. Samen kunnen zij „bij de engelen voorbijgaan” en bestaan „van eeuwigheid tot eeuwigheid, omdat zij voortgaan. Dan zullen zij goden zijn, omdat zij alle macht hebben, en de engelen hun onderworpen zijn”, (Leer en Verb. 132 : 20). Deze allesovertreffende zegeningen steunen op strikte naleving van al de wetten Gods, waar natuurlijk

een door Hem goedgekeurde huwelijksplechtigheid bij inbegrepen is.

God erkent niet de onbevoegde handelingen van menschen. Hoor wat Hij dienaangaande zegt: „Daarom, indien een man eene vrouw huwt in de wereld, en hij huwt haar niet door Mij, noch door Mijn woord, en hij maakt een verbond met haar zoolang als hij in de wereld is, en zij met hem, zoo is hun verbond en huwelijk van geen kracht wanneer zij dood zijn (L. en V. 132: 15). Dit geldt zoowel van kerkelijke (niet mormoonsche) huwelijken als van burgerlijke. Joseph Smith ontving dit gezag rechtstreeks van God in de volgende woorden: „En voorwaar, zeg Ik u, dat wat gij ook op de aarde bindt, in Mijnen naam en door Mijn woord, zegt de Heere, zal eeuwiglijk in de hemelen verbonden zijn” (L. en V. 132: 46). Zulke huwelijken worden alleen gesloten in de tempels van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen.

Wat kunnen nu de echtparen, jong en oud, doen in de zendingsvelden, waar de tempels buiten hun bereik liggen? Zoo nauwkeurig de wetten Gods naleven, die ze *wel* kunnen naleven, als zij maar willen. God vraagt niet het onmogelijke. Wie over weinig getrouw is geweest, zal over veel gezet worden. „Ik, de Heere”, zegt God, „zal alle menschen oordeelen volgens hunne werken, *volgens het verlangen van hun hart*”. Laat het uw innigste hartewensch zijn, al de geboden Gods te bewaren en gij zult de beloofde zegeningen niet misloopen. Als het uw innigste hartewensch is, in den tempel te huwen, als de gelegenheid daartoe voor u openstond, en gij leeft overigens zoo nauwgezet mogelijk in het licht der openbaringen, dan doet gij naar verhouding evenveel als zij die *wel* naar een tempel kunnen gaan en er ook getrouw gebruik van maken.

(Zondagsschoolles v. d. Evangelieleer-klas).

PRIESTERSCHAPSLESSEN.

Hier volgt het programma voor Augustus:

Eerste avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* bl. 40 en 41: Ouderlingen, Zeventigers, Bisschoppen.

Tweede avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken van 12 minuten elk over: 1. „Doet het al ter eere Gods”. 1 Corinthe 10: 31. Is het mogelijk om alle dingen ter eere Gods te doen? Zoo ja, hoe? Vergelijk Leer en Verbonden 78: 8. 2. „En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.” 2 Tim. 3: 12. Vervolging in vroeger dagen en in dezen tijd. Op de toespraken volge een bespreking.

Derde avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* bl. 41, 42 en 43: Hoogepriesters, Patriarchen, Apostelen, President der Kerk.

Vierde avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Huisbezoek rapport.

Vijfde avond. Open.

»DE STER«

Door Andrew Jenson, assistent Kerk-geschiedschrijver.

"De Ster" is a semi-monthly periodical published in the interest of the Church in the Dutch language, the place of publication being Rotterdam, Holland.

Missionary labors by Latter-day Saints was commenced in Holland in 1861, and as the membership in the Netherlands mission continued to increase it was deemed advisable to publish a Church periodical in the Dutch language, a number of books and pamphlets having already been published in said language.

Consequently, the first number of "De Ster" was issued from the press, June 1, 1896, containing a small octavo sheet of 16 pages. The first volume issued as a monthly periodical contained 12 numbers*), published regularly, representing 112 pages. With volume 2 the periodical was changed from a monthly to a semi-monthly publication, in which form it has been continued regularly ever since, under the direction of the presidents of the Netherlands mission.

"De Ster" is to the Dutch Saints what "Der Stern" is to the German speaking people, "Skandinaviens Stjerne" to the Danish-Norwegian people and "Nordstjernen" to the Swedish people. Like these periodicals, "De Ster" publishes sermons by the leaders of the Church, missionary intelligence, original articles, including poetry, and much interesting reading matter intended to enlighten its readers in regard to the principles of the gospel. The current volume of "De Ster", or the volume published in 1930 is the thirty-fifth volume of the series.

*) This should be 7 numbers.

—Editor De Ster.

"De Ster" is een halfmaandelijksch tijdschrift, in het belang van de Kerk uitgegeven in de Hollandsche taal te Rotterdam, Nederland.

Het zendingswerk van de Heiligen der Laatste Dagen in Holland werd in 1861 aangevangen, en daar het ledental in de Nederlandsche Zending bleef toenemen, werd het raadzaam geacht een Kerkelijk tijdschrift in de Hollandsche taal uit te geven. Een aantal boeken en brochures was reeds eerder in die taal verschenen.

Diensvolgens kwam het eerste nummer van „De Ster” op 1 Juni 1896 van de pers: een blaadje in klein octaafformaat van 16 bladzijden. De eerste jaargang, uitgegeven als een maandbladje, bestond uit 7 nummers, *) van maand tot maand verschenen, en beliep 112 bladzijden. Met jaargang 2 werd het tijdschrift van een maandelijksche in een halfmaandelijksche uitgave veranderd, in welken vorm het sinds dien is blijven voortduren onder de leiding van de presidenten der Nederlandsche Zending.

„De Ster” is voor de Hollandsche kerkleden wat „Der Stern” is voor het Duitsch sprekende volk, „Skandinaviens Stjerne” voor het Deensche-Noorsche volk en „Nordstjernen” voor het Zweedsche volk. Evenals deze tijdschriften publiceert „De Ster” toespraken van de leiders der Kerk, zendingsnieuws, oorspronkelijke artikelen, waaronder dichtstukjes, en allerlei interessante leestof, bedoeld ter voorlichting van haar leeskring met betrekking tot de beginselen van het Evangelie. De loopende jaargang van „De Ster”: die van 1930, is de vijf-entertigste jaargang.

*) Het Amerikaansche artikel noemt 12 nummers, wat foutief is. *Vertaler.*

(Uit een vervolgserie van korte artikelen over »Church Periodicals«, in het Eeuwjaar der Kerk geschreven. Deseret News, Church Section, 25 Juni 1932.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

VAN DE REDACTIE.

De Conferentie van Zendingspresidenten te Praag.

Van 5 tot 15 Juli werd te Praag, de hoofdstad van Tsjechoslovakije, de jaarlijksche conferentie van zendingspresidenten in Europa gehouden. Al de zendingspresidenten en hun vrouwen waren aanwezig en brachten tien leerrijke en aangename dagen door met het rapport-uitbrengen over de gemaakte vorderingen van het afgelopen jaar en het bespreken van de problemen en plannen voor het aanstaande werkjaar. De Zondag was aangewezen als conferentiedag voor de kerkelijke gemeente te Praag, waarop al de presidenten de aanwezigen toespraken door bemiddeling van een tolk — behalve de Tsjechoslovaaksche president, die het zonder overzetter deed. Wij hopen later een en ander van deze reis te vertellen.

Aangenaam bezoek.

Donderdag 21 Juli werd de Rotterdamsche gemeente aangenaam verrast met een bezoek van Patriarch en Zuster James H. Wallis en President en Zuster James H. Douglas. De geachte bezoekers waren op hun terugweg uit Tsjechoslovakije naar Engeland. President Douglas leidt de Britsche zending. Behalve patriarch is Ouderling Wallis publiciteitsleider.

Er was een goede opkomst, waaraan de Overmaassche en Haagsche gemeenten hadden bijgedragen. Alle vier de bezoekers spraken de vergaderden toe door middel van een tolk.

Een artikel over de »Mormonen«.

Eenheid, Weekblad voor geestelijke en maatschappelijke stroomingen, geeft in het nummer van 21 Juli 1932 het artikel van de hand van Dr. A. Eekhof, oorspronkelijk geschreven voor *Neerlandia*: „Nederl. Mormonen in Noord-Amerika”, dat wij in ons nummer van 1 Febr. afdrukten.

Utah-tijdschrift neemt Ster-artikel over.

Het *Utah Genealogical and Historical Magazine*, te Salt Lake City, publiceert in het Juli-nummer een vertaling van het artikel: „Genealogische nasporingen in Nederland”, door G. T. Riebeek, dat in *De Ster* van 1 Sept. 1931 verscheen. De vertaling is van de hand van Albertus Bragonje, den vader van onzen tegenwoordigen zendeling met dien naam. De vader volbracht hier dertig jaar geleden een zending en was toen o.a. zendingssecretaris.

INVLOED VAN HET CHRISTENDOM OP JONGE JOODSCHE HARTEN.

Van Joodsche zijde wordt steeds gezegd, dat het Christendom geen dieperen invloed op Joodsche harten kan uitoefenen, en dat de Jood, die tegelijkertijd Christen is een huichelaar zou zijn.

Ik wilde, dat ik hier alles kon zeggen, wat ik hierover wist, maar de plaatsruimte laat het niet toe. Max Brod, toch niet de eerste de beste schrijver van Joodschen stam, zegt: „Steeds weer moet ik mij verbazen over de onnoozelheid van onze leiders en leeraars, die zeer verrast zijn, als ik hen verraad; dat de beste van onze jonge menschen, onze intellectueelen, die ons volk liefhebben, uit overtuiging tot het Christendom komen, wijl hun de manier, waarin heden ten dage het Jodendom en Joodsche godsdienstigheid hen wordt voorgesteld, hen eenvoudig, wat den inhoud betreft, niets zegt. De „leeraars” gelooven mij niet. Zij denken, dat ze alleen Christen worden, om een goede betrekking!

- Dat 't Christendom door de eerlijkste, diepste zielen als Pascal b.v. doorgedacht, een machtigen invloed juist op de eerlijkste onder ons uitoefent. Dat het Christendom door scherpzinnige denkers een wedergeboorte doormaakt en een antwoord geeft op de zielsverlangens van de vragende menschheid in dezen tijd — daarvan schijnen onze „leeraars” niets te vermoeden. Wij kunnen aan de nieuw-christelijke kunst en filosofie niets gelijkwaardigs, wat betreft ernst en actualiteit tegenoverstellen.” (Uit het boek: „Heidentum, Christentum, Judentum”, blz. 119—121).

En in een Londensche synagogenschool had de rabbijn A. Green des Zondags uit het Nieuwe Testament onderwijs gegeven (ongeveer 1920), om zijn leerlingen aan te toonen, dat dat niets voor Joden was, en om hen duidelijk te maken, dat Jezus niet de Messias was.

Hoewel hij dus tegenging het voortgaan van de gedachten van het Christendom werd hij om zijn onderwijs door vele Joden heftig bestreden.

Om zich te verdedigen heeft hij een bericht openbaar gemaakt, waarin hij de gronden mededeelde, die hem bewogen, om zijne leerlingen in het evangelie van Marcus den weg te wijzen. Hij deed dit met vergevorderde leerlingen uit zijne gemeente. Eenigen van hen vroegen hem daarna, of hij in den volgenden cursus een en ander wilde mededeelen over de geheele leer van het Nieuwe Testament, wijl zij telkens met Christenen spraken in hun werk of door vriendschap, die meermalen ook over hun godsdienst wat vertelden. En dan kwamen er dingen ter sprake, waarvan zij gevoelden, dat zij moesten beantwoord worden, maar zij hadden geen kennis genoeg, om dat te kunnen doen.

„Had ik hun verzoek afgewezen, dan liep ik gevaar, door hen als enghartig en onkundig aangezien te worden, of nog erger, zij

zouden geloofd hebben, dat ik bang was, om deze vragen onder de oogen te zien. Dat is de eerste reden.

Maar er is nog een andere reden. Een zeer ernstige reden, waarop ik niet graag inga, en met groote smart.

Er zijn in de laatste jaren namelijk vele jonge menschen uit onze gemeente Christen geworden, doordat ze met Christenen gesproken hadden, die ze met ernst en succes voor hunne zaak hadden gewonnen. Deze dingen worden niet zoo openlijk bekend gemaakt, maar ze komen wel tot mijne kennis, ook uit deelen van ons land, hier ver vandaan. Ik heb dan met deze menschen gesproken, ik heb ze bezworen, toch niet ons te verlaten, ik moest hen alles verklaren, maar ik kwam haast altijd te laat: want in plaats van met geloovige Joden, had ik met geloovige Christenen te doen — er was niets meer aan te doen.

Daarom wil ik, voor het te laat is, hen in mijn onderwijs uit het Nieuwe Testament onderwijzen, geheel gezien uit ons gezichtspunt."

En wat was het gevolg? Dat ook dit den rabbijn onmogelijk is gemaakt, wijl de leiders der synagogenscholen oordeelden, dat het Nieuwe Testament zooveel bevatte, dat ongetwijfeld een diepen indruk zou maken op Joodsche harten, dat het gevaar groot was, dat op deze wijze nog veel meer Joden Christen zouden worden, dan wanneer ze er niets van wisten. Ze schatten de kracht van het evangelie hooger dan die van het onderwijs van een rabbijn.

Ik ben ook overtuigd door de practijk, dat de Nederlandsche Joodsche leeraars aan hun leerlingen de profetiën aangaande den Messias uit de Joodsche profeten en daarbij de evangeliën niet durven laten lezen, uit vrees dat ze er door zullen worden overtuigd. Maar — hier stem ik volkomen toe, wat de geloovige Joodsche dokter S. Pinkhof schrijft in zijn boekje : „Gereed" (Positie van den Joodschen godsdienst) uitgave Menno Hertzberger, Amsterdam 1928, blz. 35 en 36 : „Ieder volk heeft met een kind gemeen, dat het op den duur heel scherp opmerkt, wat er inconsequent is bij zijn leiders. Al lang heeft het Joodsche volk opgemerkt, dat er iets wordt verdedigd en gehandhaafd, waarin de verdedigers zelf geen vertrouwen meer stellen voor de toekomst. En zooals een kind — althans in zijn ziel — dan geen gehoorzaamheid meer toont, zoo is het ook met het Joodsche volk gegaan. Het gezag der rabbijnen is, voornamelijk door deze inconsequentie, ontzaglijk gedaald. Waar wij nog gezag zien, berust het op de bijzondere persoonlijkheid van een bepaalden rabbijn. De rabbijn is voor het gevoel van velen meer één geworden met het decoratieve middelpunt van het gemeenteleven, de synagoge. Met ritueele en Joodsche studievragen komt men nog bij hem. Maar de levensvragen en de politieke vragen, die men hevig voelt en waarin men meeleeft, legt men hem niet voor!

Dit is een groot onheil voor alle betrokkenen. Het is een diep leed voor den rabbijn, die het hartelijk met de menschen meent en het is een onheil voor de Joden. Want in den dienst van God kan geen gemeenschap als volwassen worden beschouwd, als in staat, het zonder leiding te doen.

Wie de oogen open heeft, ziet deze verwijdering. Hij wijte haar niet aan het liberalisme, het socialisme . . . het Zionisme. Jes. 53 : 6 :
 אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ

Elk van ons heeft zich naar zijn eigen, anderen kant gekeerd, omdat de eenheid in het middelpunt ontbrak, omdat ons niet duidelijk was, waarheen ons wèl te keeren! Omdat zooals gezegd, de meeste verdedigers van het Rabbijnsche Jodendom in hun eigen wezen inconsequent waren!"

Dit eerlijke woord zou ik dan ook hier in toepassing willen brengen. Terwijl het geloof in Jezus als den Messias voor millioenen ernstig denkende menschen de kracht is hun levens, de troost temidden van de droefheid van dezen tijd, de drijfveer, om in dit leven naar de wet des Heeren te wandelen, en daarom het ook bekend te maken aan allen, die, zooals de Joden, geen weg weten, die hen volkomen rust der ziel geeft, durven de leiders van het Jodendom hunne menschen niet in kennis te brengen met de waarheden uit de Schriften, waarin ze toch zelf meenen het eeuwige leven te hebben! En die Schriften zijn het, die getuigen, dat Jezus is de Messias, de Verlosser, de Zaligmaker van allen, die in Hem gelooven!

Zelfs de inhoud van Jesaja 53 wordt zorgvuldig verborgen gehouden voor de jonge menschen, en als ze eens vragen aan een hunner leeraars, wat het beteekent, komt de leeraar dadelijk met de vraag: „Hoe kom je daaraan?“, wel wetende dat een Joodsche vader aan zijne kinderen nooit Jesaja 53 zal voorleggen.

En toch is ook dat het Woord Gods, dat de Joden moeten weten! Jesaja sprak het uit op Gods gebod tot het Joodsche volk! Waarom moet het dan nu verborgen gehouden worden?

„Door zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hunne ongerechtigheid dragen!" Jesaja 53 vers 11.

Die Knecht de Rechtvaardige kan niet anders zijn dan Jezus, die ook volgens het volgende vers:

„zijn ziel heeft uitgestort in den dood, met de overtreders is gerekend, veler zonden gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft":

„Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." (Lucas 23 : 34).

VARIA.

Gezaghebbend oordeel over Spanje's toestanden.

Prof. dr. Adolf Keller gaf dezer dagen in „Die Christliche Welt” een uitvoerig artikel over zijn onderzoekingen en ervaringen in het nieuwe Spanje. We ontleenen aan dit artikel o.m., dat prof. Keller allerzijds bevestigd vond, dat de strijd tegen de Roomsche Katholieke kerk en de Jezuïetenorde geen vijandschap tegen de religie beduidt, zelfs ook niet tegen de Roomsche Katholieke kerk, doch alleen de strekking heeft om aan de machtspositie der kerk, aan het clericalisme, een eind te maken en de kerk terug te dringen op haar eigenlijke taak, de religieuze en ethische leiding en sterking van het volk. Minister-president Azana bijv. is sterk religieus gezind, is de vertaler in het Spaansch van Burrows boek „The bible in Spain” (welk Protestantsch boek voor de vrije verhandeling van den bijbel in Spanje opkwam). Louis de Zulueta, minister van buitenlandsche zaken en chef van de delegatie te Genève, schreef „Het gebed van een onwetende, essays over het religieuze probleem”. Treffend in dit boek is de schildering van Jezus' komst in den Spaanschen ministerraad, waar Hij roept: „Wat noemt gij mij Heer, indien gij niet doet, wat Ik zeg” en dan als rustverstoorder wordt weggeleid, terwijl de grandes en ministers den aartsbisschop den herderlijken ring kussen. „Het moet een anarchist geweest zijn” zeggen zij. „Ik ken den mensch niet”, antwoordt de kerkvorst. En buiten kraaide een haan. Erasmus heeft thans in Spanje het woord. En de strijd tegen het clericalisme is nog niet direct met sympathie voor het Protestantisme gelijk te stellen, te minder, waar het Protestantisme sterk verdeeld is en met name de Zuid-Amerikaansche Baptisten en de Plymouth-broeders alle samenwerking met andere kerken afwijzen. Maar wel geeft de omkeering aan de reformatie de eerste groote kans sinds eeuwen.

Massa-beweging in Britsch-Indië.

Naar Das Evangelische Deutschland mededeelt, zijn in de laatste 5 jaren in het gebied van Telugu in Britsch-Indië niet minder dan 20.000 Hindoe's tot het Christendom overgegaan. Het is een massa-beweging, die voorheen bijzonder de menschen der lagere kasten aangreep, in de laatste jaren echter zeer sterk de hoogere kasten omvat.

Procesmatige leertucht.

Handelend over de schorsing en afzetting van den Geref. predikant van Zevenhoven dr. J. G. Ubbink en diens beroep op de particuliere synode, zegt Prof. dr. H. Th. Obbink in het Algemeen Weekblad o.m. het volgende: „Zoodra een kerkelijke vergadering een uitspraak moet doen inzake een vermeende afwijking van de Schrift, dan doet ze natuurlijk geen uitspraak over afwijking

van de Schrift, maar over een afwijking van háár opvatting van de Schrift. Ze kàn ook niet anders dan haar opvatting als de eenig juiste erkennen. De veroordeelde ketterij is dan ook nooit anders dan ketterij tegenover de op een bepaald oogenblik heerschende meening. Een beroep op Gods Woord alleen, buiten menselijke interpretatie om bestaat niet, heeft nooit bestaan. Procesmatige leertucht is nooit iets anders dan de eene menselijke meening, door de andere menselijke meening geoordeeld. Het is mogelijk dat in zoo'n oordeel de rechters gelijk hebben, het is evenzeer mogelijk dat de veroordeelde gelijk heeft. Een andere maatstaf dan de kerkelijke traditie om dat uit te maken, bestaat niet".

Ncp.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

In het Avondmaalsvers, dat wij in de Ster van 15 Juli afdrukten, is een taalfoutje geslopen, dat wij hierbij verbeteren :

Den Heiland looft ons zanggeruisch,
Hem prijzen hart en mond,
Die, ons ten leven, stierf aan 't kruis,
Het bitterst leed doorstond.

De Evangelieleer-klas zal voortaan geen getypte lessen meer ontvangen, maar begint met den eersten Zondag in Augustus een stelselmatige studie van Dr. James E. Talmage's boek : De Artikelen des Geloofs. Voor de eerste maand volgen hier de voorgeschreven lessen :

- 7 Augustus. *Belangrijkheid van Theologische Studie* (bl. 1, punt 1) en de volgende zes punten (tot bl. 4, halfweg).
- 14 Augustus. *De Standaardwerken der Kerk* (bl. 4, punt 8) en punten 9, 10, 11, 12, 13 en 14 (tot bl. 8, halfweg).
- 21 Augustus. *Engelenbezoeken* (bl. 8, punt 15) en punten 16, 17, 18, 19, 20 en 21 (tot bl. 11, halfweg).
- 28 Augustus. *De vervulling van Profetie* (bl. 11, punt 22) en punten 23, 24, 25 en 26 (tot bl. 14, onderaan).
- 4 September. *Joseph Smith's bevoegdheid* (bl. 14, punt 27) en punten 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 en 35 (bl. 18, onderaan).

Zie ook Aanteekeningen op bl. 19 en 20.

Wij vertrouwen dat de meeste leden van de Evangelieleer-klas in het bezit zijn van een exemplaar van de Artikelen der Geloofs. Nieuwe exemplaren zijn aan het Zendingskantoor of door bemiddeling van de zendelingen te verkrijgen.

Van nu af aan zullen de Aanwijzingen niet meer worden uitgezonden aan de leeraars en leeraressen. Alle studie dient dus aan de gewone les te worden gewijd. Ook de 2¹/₂ minuut toespraakjes (op den 15den der maand aangekondigd) dient men uit de gewone les te putten.

J. G. de G.

Habakuk de Optimist.

*Want al bloeit de vijgeboom niet,
 En dragen de wijnstokken geen vrucht,
 Al stelt de opbrengst van den olijf teleur,
 En leveren de akkers geen voedsel,
 Al zijn de schapen uit de kooi verdwenen,
 En zijn er geen runderen in de stallen,
 Toch zal ik jubelen in Jehova,
 Mij verblijden in den God mijns heils.
 Jehova, de Heer is mijne kracht:
 Hij maakt mijne voeten als die van hinden,
 En doet mij treden op mijne hoogten.*

Hab. 3: 17-19.

MILLIOENEN IN ROOK OPGEGAAN.

Aan een artikel in het Maandschrift van het Centraal Bureau voor de Statistiek over het verbruik van ruwe tabak en tabaksfabrikaten van dr. P. W. de Lange is het volgende ontleend.

In de laatste negen jaar is door de bevolking gemiddeld jaarlijks in totaal bijna f 160 millioen uitgegeven voor sigaren, sigaretten, pijptabak, e.d., dat is per hoofd ongeveer f 21.— of voor een gezin van 5 personen ruim f 100.—.

Teneinde zich een indruk te kunnen vormen van de totale hoeveelheid der verbruikte fabrikaten is uitgerekend hoeveel ruwe tabak benodigd is geweest voor de vervaardiging dezer producten. Aldus is voor de jaarlijks in genoemd tijdvak geconsumeerde hoeveelheid gevonden ongeveer 26 millioen K.G. ruwe tabak, waarvan 97% in de Nederlandsche industrie bewerkt is. Deze hoeveelheid ruwe tabak bezat bij invoer hier te lande een waarde van ongeveer f 30 millioen of slechts ongeveer 20% van de

kleinhandelswaarde der daaruit verkregen fabrikaten, welke dus overwegend uit bewerkings- en distributiekosten bestaat. Het gemiddeld hoofdelijk verbruik — in ruwe tabak uitgedrukt — van 3.4 K.G. per jaar bedraagt ongeveer het drievoud van dat voor de geheele wereld.

ZENDINGSNIEUWS.

Overleden.

HELDER. — Te Groningen is op 10 Mei 1932 overleden Bouke Helder, zoon van Reinder Helder en Gezine Bakker, geboren te Noord-Horn, 22 Augustus 1905 en gedoopt op 4 Februari 1930 door Ouderling Brigham Nebeker.

KLEIJWEG. — Te 's Gravenhage overleed op 23 Juni 1932, Liena Kleijweg, geboren Kettner, dochter van Chris. Kettner en Ida Liefde. Zij werd geboren den 19den October 1879, te Gouda, en werd op 25 December 1905 gedoopt door Ouderling Clyde A. Hammond.

HERBERT. — Te Nootdorp (bij Delft) is op 27 Juni 1932 overleden Bartholomeus Herbert, zoon van Nicolaas Schouten en Paulijntje Herbert, geboren te Pijnakker op 23 April 1871 en gedoopt op 5 Augustus 1914 door Ouderling E. L. Aiken.

„Wat treuren wij, wanneer zij gaan
Van aardsche smarten heen?
O zalig hij, die in den Heer
Ten einde heeft gestreên
Wij allen zullen volgen,
Naar hooger oorden gaan,
Om eens in eeuw'ge glorie
Vernieuwd weer op te staan.”

INHOUD.

Persoonlijk getuigenis van Tiend- betalen	225	Een artikel over de »Mor- monen«	233
Hoe wordt het Tiend gebruikt?	226	Utah-tijdschrift neemt Ster- artikel over.	233
Zaligheid voor de Dooden	227	Invloed van het Christendom op jonge Joodsche harten	234
Het Huwelijksverbond	230	Varia	237
Priesterschapslessen	231	Zondagsschoolwerk	238
»De Ster«	232	Habakuk de Optimist.	239
Van de Redactie:		Millioenen in rook opgegaan	239
De Conferentie van Zendings- presidenten te Praag	233	Zendingsnieuws	240
Aangenaam bezoek	233		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.